

hvorimod det ved de øvrige uddannelser, som kan tilbydes langtidsledige over 25 år, er de lokale uddannelsesinstitutioner, der kan give de mest konkrete oplysninger.

5) Gensidig løbende udveksling af oplysninger mellem undervisningssektoren og arbejdsmarkedssektoren om de lediges behov og ønsker, arbejdsmarkedets behov for arbejdskraft samt antallet og fordelingen af uddannelsespladser.

I startfasen vil dette arbejde primært ske på centralt plan, bl.a. gennem koordineringsgruppen mellem de to ministerier, men der vil snart blive lagt op til et samarbejde mellem de lokale uddannelsesinstitutioner og arbejdsformidlingen, da der i forvejen foregår et lokalt samarbejde, der kan bygges videre på.

6) Udarbejdelse af informationsmateriale til de ledige om bl.a. uddannelsesmuligheder og adgangsbegrænsninger m.v.

Der vil som normalt ved introduktion af nye ordninger og ændring af eksisterende af arbejdsdirektoratet blive udarbejdet informationsmateriale (pjece) til de ledige med en bred orientering om de nye ting. Herudover vil annoncer og OBS m.v. kunne anvendes.

Med hensyn til information om de ekstrabevillinger, der er afsat til uddannelser for langtidsledige, planlægges det at udarbejde en pjece på centralt plan. En sådan pjece vil samtidig kunne omfatte en generel introduktion om uddannelsesmuligheder for ledige over 25 år.

Udformningen af informationsmateriale vil i øvrigt i vid udstrækning være en opgave, som skal koordineres på det lokale plan mellem de to sektorer, og AF vil i mange tilfælde kunne anvende eksisterende informationsmateriale over for de ledige.

For at få et indtryk af, i hvilket omfang der er behov for informationsmateriale, og hvilken karakter dette materiale skal have, er der nedsat en arbejdsgruppe mellem undervisningssektoren og arbejdsmarkedssektoren, som skal sikre koordineringen på dette område.

Jeg finder problemet med den lange tidshorisont i uddannelsesplanlægningen alvorligt i startfasen, fordi planlægningshorisonten inden for mange uddannelser er ½-1 år, og fordi uddannelserne ikke umiddelbart kan indrettes efter de lediges forudsætninger og ønsker.

Uddannelsesinstitutionerne har deres egne planlægningsrutiner, og i den sammenhæng kan det være vanskeligt at få opbygget et registreringsystem, der tager højde for behov og ønsker hos gruppen af langtidsledige, som løbende vil melde sig i AF-systemet med ønske om at påbegynde en uddannelse.

Derfor vil regeringen også sørge for, at der laves et beredskab, således at der ud over de ca. 15.000 pladser, som vil være tilgængelige ved ordningens start, vil kunne oprettes endnu flere uddannelsespladser med kort varsel i takt med øget kendskab til de langtidslediges præferencer og arbejdsmarkedets behov.

Inden for såvel undervisningsministeriets som arbejdsministeriets område vil der kunne være nye pladser i løbet af undervisningsåret 1985-86.

Desuden vil jeg gerne understrege, at den lange planlægningshorisont især får betydning i startfasen. Når de første oplysninger om de lediges kvalifikationer, ønsker og arbejdsmarkedets behov er inddraget i planlægningen, vil disse oplysninger i vid udstrækning kunne anvendes i forhold til uddannelser for kommende grupper af langtidsledige. Mange af oplysningerne vil nemlig ikke ændre sig radikalt over tid, hvorfor det også i startfasen vil være tilstrækkeligt at inddrage resultaterne fra de omtalte stikprøveundersøgelser som grundlag for uddannelsesplanlægningen.

Spørgsmål 157 a:

»Kan ministeren bekræfte, at 8.000 langtidsledige i Københavnsområdet vil blive omfattet af loven?«

Spørgsmål 157 b:

»Kan ministeren bekræfte, at 40 pct. er medlemmer af SiD?«

Spørgsmål 157 c:

»Kan ministeren bekræfte, at 18 pct. er indvandrere, og at halvdelen af disse er kvinder?«

Svar:

Det fremgår ikke af spørgsmålene 157 a-c, hvilken tidsperiode de i spørgsmålene nævnte tal er relateret til. Det er derfor ikke muligt direkte at kommentere disse.

Følgende kan dog oplyses: